

**Vraag met verzoek om mondeling antwoord O-000043/2013/rev.1
aan de Commissie**

Artikel 115 van het Reglement

Daniel Caspary, Paweł Zalewski

namens de PPE-Fractie

David Martin, Bernd Lange

namens de S&D-Fractie

Silvana Koch-Mehrin

namens de ALDE-Fractie

Helmut Scholz

namens de GUE/NGL-Fractie

Franziska Keller

namens de Verts/ALE-Fractie

Betreft: Verenigbaarheid van bilaterale investeringsbeschermingsovereenkomsten met de EU-wetgeving

Drie jaar na de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon ontwikkelt zich langzaam maar zeker een wetgevingskader voor deze nieuwe exclusieve bevoegdheid.

Een aantal kwesties betreffende de interactie tussen de EU-wetgeving enerzijds en de internationale investeringswetgeving anderzijds blijft vooralsnog evenwel onopgelost.

1. Op dit moment zijn er 190 bilaterale investeringsovereenkomsten gesloten tussen de lidstaten van de Europese Unie. Deze overeenkomsten hebben een discriminerend effect, aangezien hun investeringsbeschermingsnormen van overeenkomst tot overeenkomst verschillen, hetgeen betekent dat ze niet in overeenstemming zijn met artikel 18 van het Verdrag betreffende de Europese Unie. Daarnaast conflicteren deze overeenkomsten met het jurisdictie-monopolie van het Europees Hof van Justitie met betrekking tot kwesties in verband met de EU-wetgeving, aangezien zij via verschillende arbitrageprocedures tot parallelle jurisprudentie leiden. De Commissie heeft geconcludeerd dat deze overeenkomsten onverenigbaar zijn met de EU-wetgeving en dat zij moeten worden ontbonden. Welke stappen heeft de Commissie genomen om de lidstaten te dwingen deze bilaterale investeringsbeschermingsovereenkomsten te ontbinden?
2. In 2009 heeft het Europees Hof van Justitie in drie zaken (C-118/07, C-249/06 en C-205/06) geoordeeld dat bepalingen met betrekking tot het vrij verkeer van kapitaal een inbreuk op de EU-wetgeving vormen, aangezien zij een obstakel opwerpen voor de mogelijke toepassing van EU-maatregelen voor kapitaalbewegingen. Welke maatregelen heeft de Commissie genomen om iets te doen aan dit specifieke conflict in zowel bestaande en nieuwe bilaterale investeringsbeschermingsovereenkomsten die de lidstaten sluiten, als in nieuwe investeringsovereenkomsten die de EU sluit?
3. De beslechting van geschillen tussen investeerders en staten resulteert in een financiële aansprakelijkheid van de EU ten opzichte van investeerders uit derde landen. Deze financiële aansprakelijkheid kan niet goed worden beheerd indien de beschermingsnormen die in investeringsovereenkomsten worden opgenomen veel verder gaan dan de maximale aansprakelijkheid die in de EU en in de meeste lidstaten wordt erkend. Hoe gaat de Commissie ervoor zorgen dat de overeenkomsten die de EU in de toekomst sluit buitenlandse investeerders in de Unie hetzelfde hoge, maar geen hoger, beschermingsniveau bieden dan de wetgeving van de EU en de algemene beginselen van de wetgevingen van de lidstaten op dit gebied?

Ingediend: 17.4.2013

Doorgezonden: 19.4.2013

Uiterste datum beantwoording: 26.4.2013